

[Lilli Gyldenkilde]

Nu vil jeg slet ikke udforske, hvor mange møder vores ligestillingsminister har haft med organisationernes folk de sidste par år med henblik på ligestillingen. Det vil jeg ikke bede om nogen oversigt over, det kunne jeg ikke drømme om. Jeg har lidt formodning om, at det nok ikke er dér, der er blevet holdt flest møder, og jeg vil godt opfordre til, at der bliver holdt nogle møder om det, for det er vigtigt. Kvinderne er mindst halvdelen af befolkningen i landet. Vi skal arbejde familiepolitisk på, at mændene tager sig nogle andre opgaver på, sådan at kvinderne kan få de pladser, der retmæssigt tilkommer dem på arbejdsmarkedet, hvis det er det, de vil.

Jeg er ved at opbruge min tid, hvilket altid sker. Derfor vil jeg slutte nu med at sige, at jeg vil rose udviklingsministeren. Jeg synes, det er et flot arbejde, der er lavet ovre i det ministerium, og jeg ville sådan ønske, at samtlige ministerier ville gøre sig de samme tanker og føre dem ind i det arbejde, de har med at gøre, for så ville vi virkelig komme mange skridt længere, så ville det gå hurtigt, og så ville vi virkelig kunne glæde os, næste gang vi skal have en diskussion om handlingsplaner.

Jeg har et par småting mere, som jeg må klare i anden omgang.

Det internationale tager fru Birgitte Husmark sig af. Hun sidder i det internationale ligestillingsarbejde for SF.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Først til bemærkningen om, at vi skulle smide alt op i luften og prøve at få noget mere fleksibilitet. Det synes jeg er vældig godt. Skulle vi så ikke også være enige om måske at se på pengene, der går til institutionerne, og også smide dem op i luften og se, om de også kunne lande lidt mere fleksibelt, så vi kunne få nogle ordninger, der passede lige præcis ind i de forskellige livsmønstre?

Så vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde: Jeg håber nu ikke, at undervisningsministeren vil besætte alle de nye ph.D.- og professorstillinger med kvinder, for så tror jeg, der bliver nogle problemer. Derimod vil jeg opfordre ham til at have nogle åbne opslag, der ikke altid tænker på bestemte ansøgere efter Rip, Rap og Rup-effekten, men virkelig tænker åbent og prøver at se, om der findes nogen udefra, som kunne tilføre universiteterne et frisk pust.

Merethe Due Jensen (KRF):

Nu kom der fra fru Lilly Gyldenkilde det sædvanlige slogan med, at kvinderne skulle hjem til kødgryderne: For mig er det vigtigt at sige her i dag, at det er mændene, der skal hjem til mikroovnen.

Jeg bemærkede, at det var, som om det skulle være en ufordelagtig ting for os kvinder, at vi tog os af omsorgsopgaverne. Jeg er faktisk glad og stolt af, at mit køn hovedsagelig tager sig netop af omsorgsopgaver. Det gør vi simpelt hen, fordi vi er smadder gode til det. Vi har nemlig fået noget i vuggegave, som mændene ikke har fået, og det er, at vi kan føde børn. Det og omsorgsevnen er simpelt hen en vuggegave, som jeg er dybt taknemlig over.

Dermed ikke være sagt, at mændene ikke kan tage sig af de ældre og de svage, men jeg synes, at det er vigtigt at slå fast, at vi ikke skal tvinge hverken mænd eller kvinder ind i nogle opgaver, som strider imod deres – hvad skal man sige, nu skal man passe på, hvad man siger – men tingene skal i hvert fald være frivillige. Jeg vil sige, at jeg har ikke lyst til at blive tvunget ind i mændenes magtkamp. Jeg er sikker på, at den måde, mænd lever på, bryder jeg mig altså ikke om at overtage. Er vi så underlegne over for manden, at vi virkelig vil behandles ligesom dem, og tror I, at vi bliver ligeværdige ved, at vi overtager mandsrollerne? Nej, jeg vil behandles ligeværdigt, fordi vi har lige værd.

Formanden:

Jeg synes, jeg bemærkede, at der blev sagt »I«. Det må man altså ikke fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er hundrede procent sikker på, at fru Merethe Due Jensen absolut ikke behøver at blive tvunget ind i magtbaserne og kæmpe om magten. Det ser vi daglig i aviserne, så der er intet problem dér, vi behøver at tage videre fat i.

Med hensyn til vuggegaverne vil jeg sige, at selvfølgelig er det kvinderne, der får børnene endnu. Mændene er endda så ligeglade med det, at de er i stand til overhovedet ikke at opponere mod, at de efterhånden kan levere deres sæd i en bank, og så skal vi nok klare re-